

A köpölyözés eredete, fejlődése

Őskori terápia. Nagyon valószínűnek látszik az, hogy amikor az ember felfedezte a tüzet, felfedezte a köpölyözést is.

Csak feltételezni lehet, hogy az állatok húsát megsütve, felforrósodott a szarv, s azzal melengetve fájó-fázó testrészt volt az első köpölyöző eszköz.

Időszámításunk után 281-361 körül a Csin dinasztia idején egy alkimista orvos könyvet írt, melyben a köpölyözést szarv felmelegítésével végezte.

A könyv címe: Felkar (könyök után). A cím érdekessége az, hogy abban az időben a tudós emberek féltett kincsüket egy bő ujjú felöltő ujj részében tartották.

A Tang dinasztia idején, 952-ben Wang Tao Könyvet írt, címe: A határőr szükségletei (angol fordításból), amelyben a köpölyözés, mint gyógy mód, a tüdő megbetegedéseinél volt használatos.

Használták továbbá kelések kifakasztására és reumatikus betegségek gyógyítására is.

A könyvben a köpölyöző edények bambuszból, cserépből és vasból készültek.

A köpölyözés a tibeti kolostorokban is évszázadok óta alkalmazott gyógy mód. Égő papirost dobtak rézből készült köpölyözobe, úgy rakták fel a fájdalmas testrészekre. A csészék egy órán keresztül vannak a bőrön, amitől egy- egy lilásfekete duzzanat alakul ki. Ezt a duzzanatot a csésze eltávolítása után késsel megvágják, véreztetik. Ilyen módon csapolják le a gennyesedést is. Többnyire itt a tüdő és a mellhártya gyulladásánál hasznos.

Ligeti Lajos 1934-ben megjelent beszámolójában így írt.

"...A homlokán három nagy, kör alakú fekete folt éktelenkedett. A ventosának a nyomai.

Általánosan ismert kínai-mongol gyógy mód a ventosa, fejfájást vagy meghűlést gyógyítanak vele. Rendszerint fognak egy teáscsészét, meggyújtanak egy darab papírt, beleteszik, s hirtelen odaborítják, ahol éppen fájdalmat éreznek. A papírlángja elalszik anélkül, hogy megégetné a bort, a csésze odatapad és odaszívja a vért. Tagadhatatlan, hogy ez a primitív gyógyítási mód pillanatnyi megkönnyebbülést szerez. Csak persze a fekete foltok ott maradnak legalább három-négy napig, de néha tovább is."

A gyógyító köpölyözés

A köpölyözés külső fizikai gyógy mód. Nem univerzális, mindenható módszer, de kiegészítő terápiként, valamint megelőzésre kiválóan alkalmas. Növeli a szervezet ellenálló képességét.

Előnyei:

1. Széles körben alkalmazható
2. Gyorsan hat
3. Egyszerű a kezelés
4. Biztonságos, gazdaságos

Dr. Van der Jin kínai professzor több mint 40 éves tapasztalat alapján azt mondta: "Amit gyógy szerrel meg lehet gyógyítani, azt köpölyözéssel is meg lehet. Köpölyözéssel azt a betegséget is gyógyítani lehet, amit gyógy szerrel nem."

A köpölyözés elmélete

A./ A kínai modern orvostudomány szerint:

A fizikai gyógykezelések egyik fajtája. Fizikai ingerlés a test legjobb (akupunktúra) pontjai felett. Hatására a hajszálerek kitágulnak, vérbőség keletkezik.

Kezeléskor a hajszálerekből a besűrsűdött vér, elöregedett, sérült vértestecskéi (véreztetėskor) eltávoznak.

Lokális hatású, pozitív ingerhatásról beszélhetünk.

A vérösszetételre és a vérkeringésre gyakorolt hatása is jótékony. A köpölyözés területén vérbőség alakul ki. Ez úgy történik, hogy a test távolabbi pontjairól a köpölyözés helyére áramlik a vér. Ilyenkor tehát a távoli területeken vérhiány alakul ki. Erre a szervezet úgy reagál, mintha valahol nagy vérveszteség volna.

Elkezd erőteljesebben termelni az új vért, mozgósítja a szervezet vérellátásának felelőseit. Csökken az erekben a belső nyomás, az erek külső falára így a testnedvek tudnak nagyobb nyomást gyakorolni, ami a vér PH értékét az egyensúly irányába tereli. Az erekre ható külső nyomás növekedése a sejtekben vált ki pozitív reakciókat.

B./ A kínai hagyományos orvoslás szerint

1. Az energiapályák szabaddá tételére jó.
2. A köpölyözés elvezeti a mérges energiát, a rossz vért, salakanyagot, a gonosz szelet és a nedvességet.
3. Helyreállítja a Yin-Yang egyensúlyt.